Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De sancto Lamberto cxxxxiiii

urn:nbn:de:bsz:31-289352

Visual Library

ſui iniuriam vindicaret. gladiũ in latus ſuũ fixit. ꝛ xp̄i martirẽ fecit. Quẽ iudex ꝓ mercede veſte ſerica induit. ꝛ torque aurea circũdedit. Sꝫ egrediens a leone arripit. ꝛ ab eo penitus deuoratur Unde ſui eũ diutiꝰ ꝗrẽtes vix pauca eiꝰ oſſa cũ veſte ſerica ꝛ torque aurea repperit. Priſcꝰ quoqꝫ iudex ſeipm̄ comedens mortuꝰ eſt inuẽtus. Sancta aũt eufemia in calcedonia cũ honore ſepulta eſt. Meritis cuiꝰ oẽs iudei ꝛ gentiles calcedonie in xp̄m crediderũt. Paſſa eſt aũt circa annos dñi cclxxx. ¶ Ambroſiꝰ de hac virgine in p̄fatione ſic ait. Uirgo alma triũphatrix eufemia. v̄ginitatis retinẽs mitram. paſſionis meruit veſtiri corona. Cuiꝰ p̄cibus hoſtis inimicus euincitur. priſcus aduerſarius ſuperatur. a fornacis igne virgo ſoſpes eripitur duri lapides in puluerẽ ꝯuertũtur. Fere manſueſcũt collaqꝫ ſubmittũt atqꝫ oĩa penaꝝ ſupplicia eius orõne ſuperantur. Nouiſſime gladij mucrone confoſſa. carnea relinquẽs clauſtra. celeſti choro iungitur leta. Hec ſacra virgo tibi dñe eccleſiã tuã ꝯmẽdet. hec ꝓ nobis peccatoribꝰ interpellet. hec etiã vota nr̄a vt virgo vernula illibata tibi preſtet.

De ſancto lamberto. cxxxiiii. A

Lambertꝰ nobilꝭ genere ſꝫ nobilior ſanctitate vite. ꝛ a primeuo etatis ſue l̄ris eruditus adeo ꝓ ſui ſãctitate ab oĩbus amabat. vt pꝰ theodardũ mḡrm ſuũ trecẽſis eccl̄ie in ep̄m meruit ꝓmoueri. Quẽ childericꝰ rex plĩmũ diligebat. ꝛ p̄ oĩbus ep̄is carũ ſꝑ hẽbat. Sed creſcente inuidoꝝ malicia eũ ſine cauſa impij expellentes honore debito priuauerũt. ꝛ feramundũ in eiꝰ cathedrã ſtatuerũt. At lambertꝰ monaſteriũ ingreſſus ꝑ. vij. annos ibidẽ optime ꝯuerſatꝰ eſt. Quadã v̄o nocte ad orõnẽ ſurgẽs in pauimẽto ꝑ ignorantiã ſonũ fecit. Quod audiẽs abbas dixit. Quiſqꝭ hũc fecit ſonũ ſtati vadat ad crucẽ. Tũc lambertꝰ illico nudis pedibꝰ in cilicio ad crucẽ cucurrit ibiqꝫ tãdiu ꝛ in niue ꝛ gelu ac glacie fixꝰ ſtetit donec fr̄ibꝰ poſt matutinas ſe calefaciẽtibꝰ abbas eũ deeſſe ꝯgnouit: ꝛ audiẽs a quodã fr̄e q̄ ille eſſet q̄ ad crucẽ iuiſſet. eũ introduci fecit. ꝛ ab eo cũ monachis veniã poſtulauit. Ille v̄o nõ ſolũ clemẽter indulſit ſꝫ ꝛ de bono paciẽtie eis ſublimiter p̄dicauit. Poſt. vij. ãnos feramũdus expulſus eſt. ꝛ ſctũs lãbertꝰ iubẽte pipino ad ſedẽ ꝓpriã eſt reductꝰ. Cũ aũt ſicut priꝰ v̄bo ꝛ exẽplo polleret: inſurgẽtes in eũ duo maligni eũ grauiter inſectare ceperũt. Quos amici põtificis eos ſicut meruerãt occiderũt. Eo t̄pe lãbertꝰ pipinũ de quadã meretrice quã tenebat plĩmũ increpauit. Dodo aũt ꝯſanguineꝰ eoꝝ q̄ occiſi fuerãt. ꝛ fr̄ ipſiꝰ meretricis domeſticꝰ aule regie. ꝯgregato exercitu domũ ep̄i circũquaqꝫ obſedit. volens occiſoꝝ necẽ in ſãctũ vindicare lambertũ. At cũ puer lamb. in orõe poſito nũciaſſꝫ. ille ꝯfiſus in dño vt eos expugnaret mucronẽ arripuit. Sꝫ ad ſe rediẽs gladiũ de manu ꝓiecit meliꝰ iudicãs vt ꝑſiſtẽdo ꝛ moriẽdo vinceret q̄ȝ vt ſacratas manꝰ de impioꝝ ſanguine macularet. Tũc vir dei ſuos admonuit. vt peccata ſua ꝯfiterẽtur. ꝛ mortẽ patiẽter ſuſtinerẽt. Statimqꝫ impij irruẽtes ſanctũ in orõne lambertũ ꝓſtratũ peremerũt. Circa ãnos dñi. dcxx. Quibus diſcedẽtibꝰ quidã ex eiꝰ famulꝭ euadẽtes corpꝰ eius occulte ad cathedralẽ eccl̄iam nauigio ꝑduxerunt ꝛ cũ multa ciuitatis meſticia ſepulture dederũt.

De ſancto mattheo xxxv

Mattheus binomiꝰ extitit. ſcꝫ mattheus ꝛ leui. Mattheꝰ aũt interp̄tat̄ donũ feſtinationis. vl̄ donator ꝯſilij. Uel dr̄ mattheꝰ a magnꝰ ꝛ theos: qḋ eſt deus quaſi magnꝰ deo. vl̄ a manꝰ ꝛ theos quaſi manꝰ dei. Fuit ei donũ feſtinationis ꝑ feſtinã ꝯuerſionẽ. donator ꝯſilij ꝑ ſalubrẽ p̄dicationẽ. magnꝰ deo ꝑ vite ꝑfectionẽ. manus dei ꝑ euãgelij ꝯſcriptionẽ. Leui interp̄tatur aſſumptꝰ vl̄ applicatus ſiue additꝰ aut appoſitꝰ. Fuit enĩ aſſumptꝰ ab exactione vectigaliũ. applicatꝰ nũero apl̄oꝝ. additus ꝯſortio euãgeliſtaꝝ. et appoſitus cathalogo martirũ.